

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 392/2009

2009 m. balandžio 23 d.

dėl keleivių vežėjų jūra atsakomybės avarijų atveju

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾, atsižvelgdami į 2009 m. vasario 3 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Pagal bendrą transporto politiką reikia priimti papildomas priemones jūrų transporto saugai užtikrinti. Šios priemonės turėtų apimti atsakomybės už keleiviams padarytą žalą taisykles, nes yra svarbu į jūrų laivų avarijas patekusiems keleiviams užtikrinti deramą kompensacijos lygį.
- (2) 2002 m. lapkričio 1 d. Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) sistemoje buvo priimtas 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. protokolas. Bendrija ir jos valstybės narės šiuo metu sprendžia, ar prisijungti prie to protokolo ar jį ratifikuoti. Bet kuriuo atveju į šį reglamentą įtrauktos jo nuostatos turėtų būti taikomos Bendrijai nuo ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d.

(3) 1974 m. Atėnų konvencija dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra, su pakeitimais, padarytais 2002 m. protokolu (Atėnų konvencija), taikoma tik tarptautiniam transportui. Jūrų transporto paslaugų vidaus rinkoje nacionalinio ir tarptautinio transporto atskyrimas buvo panaikintas; todėl Bendrijoje tikslinga užtikrinti vienodą atsakomybės lygį ir jos pobūdį tarptautinio ir nacionalinio transporto srityse.

(4) Atėnų konvencijoje nustatytos draudimo sutartys turi atitikti laivų savininkų ir draudimo įmonių finansinius išteklius. Laivų savininkai turi turėti galimybę tvarkyti savo draudimo sutartis taip, kad jos būtų jiems ekonomiškai priimtinos, ir visų pirma mažų laivybos įmonių, kurios teikia nacionalinio transporto paslaugas, atveju būtina atsižvelgti į jų veiklos sezoniškumą. Todėl sudarant draudimo sutartis pagal šį reglamentą turėtų būti atsižvelgiama į skirtingų klasių laivus.

(5) Tikslinga įpareigoti vežėją atlikti išankstinį mokėjimą keleivio mirties arba kūno sužalojimo atveju, tačiau išankstinis mokėjimas nereiškia, kad pripažįstama atsakomybė.

(6) Prieš kelionę arba, jei tai neįmanoma, vėliausiai išvykstant, keleiviams turėtų būti suteikiama tinkama informacija apie jų teises.

(7) TJO teisės komitetas 2006 m. spalio 19 d. priėmė TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo išlygą ir gaires (TJO gairės), siekiant išspręsti kai kuriuos Atėnų konvencijos klausimus, pavyzdžiui, visų pirma kompensaciją už žalą, susijusią su terorizmu. Todėl TJO gairės gali būti laikomos *lex specialis*.

(8) Į šį reglamentą įtraukiamos TJO gairių dalys ir jos tampa privalomos. Tuo tikslu kai TJO gairių nuostatose vartojamas veiksmažodis „turėtų“ visų pirma turėtų būti suprantamas kaip „turi“.

(9) Atėnų konvencijos (I priedas) ir TJO gairių (II priedas) nuostatos turėtų būti aiškinamos, *mutatis mutandis*, atsižvelgiant į Bendrijos teisės aktus.

⁽¹⁾ OL C 318, 2006 12 23, p. 195.

⁽²⁾ OL C 229, 2006 9 22, p. 38.

⁽³⁾ 2007 m. balandžio 25 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 74 E, 2008 3 20, p. 562), 2008 m. birželio 6 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 190 E, 2008 7 29, p. 17), 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2009 m. vasario 26 d. Tarybos sprendimas ir 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

- (10) Šiame reglamente numatyta atsakomybės sistema turėtų būti laipsniškai pradėta taikyti skirtingų klasių laivams, kaip nustatyta 1998 m. kovo 17 d. Tarybos direktyvos 98/18/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų ⁽¹⁾ 4 straipsnyje. Turėtų būti atsižvelgta į poveikį bilietų kainoms bei rinkos gebėjimą už prieinamą kainą gauti reikalaujamo lygio draudimą pagal keleivių teisių stiprinimo politikos pagrindus ir kai kurio transporto sezoninį pobūdį.
- (11) Klausimai, kuriems taikomi Atėnų konvencijos 17 ir 17a straipsniai, tenka Bendrijos išimtinai kompetencijai, jei tie straipsniai turi įtakos 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽²⁾ nustatytoms taisyklėms. Tuo požiūriu šios dvi nuostatos sudarys Bendrijos teisinės sistemos dalį Bendrijai prisijungus prie Atėnų konvencijos.
- (12) Šiame reglamente frazė „arba yra joje įregistruotas“ turėtų būti aiškinama taip, kad kalbant apie laivo be įgulos frachtavimo registravimą vėliavos valstybė reikštų valstybę narę arba Atėnų konvencijos Susitariančiąją Šalį. Valstybės narės ir Komisija turėtų imtis būtinų veiksmų, kad paragintų TJO parengti gaires dėl laivo be įgulos frachtuotojo registravimo sąvokos.
- (13) Šiame reglamente frazė „judėjimo įranga“ turėtų būti aiškinama taip, kad nereikštų nei bagažo, nei transporto priemonių pagal Atėnų konvencijos 8 straipsnį.
- (14) Šio reglamento įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojamą jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽³⁾.
- (15) Visų pirma Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai iš dalies pakeisti šį reglamentą tam, kad būtų galima įtraukti vėlesnius su juo susijusių tarptautinių konvencijų, protokolų, kodeksų ir rezoliucijų pakeitimus. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti tvirtinamos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (16) Europos jūrų saugumo agentūra, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 ⁽⁴⁾,
- turėtų padėti Komisijai rengiant pažangos ataskaitą dėl šio reglamente nustatytų taisyklių veikimo.
- (17) Nacionalinės valdžios institucijos, ypač uostų vadovybė, atlieka esminį ir labai svarbų vaidmenį nustatant ir valdant įvairaus pobūdžio pavojus, susijusius su jūrų saugumu.
- (18) Valstybės narės savo 2008 m. spalio 9 d. pareiškime dėl jūrų saugumo išsipareigojo ne vėliau kaip 2012 m. sausio 1 d. sutikti laikytis 1976 m. Tarptautinės konvencijos dėl atsakomybės pagal jūrinius reikalavimus ribojimo su pakeitimais, padarytais 1996 m. protokolu. Valstybės narės gali pasinaudoti tos Konvencijos 15 straipsnio 3a dalyje numatyta galimybe šio reglamento konkrečiomis nuostatomis reglamentuoti keleiviams taikytinos atsakomybės ribojimo sistemą.
- (19) Kadangi šio reglamento tikslo, t. y. sukurti bendrą taisyklių, reglamentuojančių vežėjų jūra ir jų keleivių teises avarijos atveju, rinkinį, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomas Bendrijos režimas, susijęs su atsakomybe ir draudimu vežant keleivius jūra, kaip nustatyta atitinkamose tokių dokumentų nuostatose:

a) 1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra su pakeitimais, padarytais 2002 m. protokolu (Atėnų konvencija), nuostatos, kaip išdėstyta I priede; ir

b) TJO teisės komiteto 2006 m. spalio 19 d. priimtų TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo išlygos ir gairių (TJO gairės) nuostatos, kaip išdėstyta II priede.

⁽¹⁾ OL L 144, 1998 5 15, p. 1.

⁽²⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽⁴⁾ OL L 208, 2002 8 5, p. 1.

2. Be to, šiuo reglamentu tos nuostatos pradedamos taikyti keleivių vežimui jūra vienoje valstybėje narėje laivais, kurie priskirti A ir B klasėms pagal Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnį, ir nustatomi tam tikri papildomi reikalavimai.

3. Ne vėliau kaip 2013 m. birželio 30 d. Komisija, jei tai tinkama, pateikia pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo šis reglamentas, *inter alia*, pradedamas taikyti laivams, kurie priskirti C ir D klasėms pagal Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnį.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas tarptautiniam vežimui, kaip apibrėžta Atėnų konvencijos 1 straipsnio 9 punkte, ir vežimui jūra vienoje valstybėje narėje laivais, kurie priskirti A ir B klasėms pagal Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnį, jeigu:

- a) laivas plaukioja su valstybės narės vėliava arba yra joje įregistruotas;
- b) vežimo sutartis yra sudaryta valstybėje narėje; arba
- c) išvykimo arba paskirties vieta pagal vežimo sutartį yra valstybėje narėje.

Valstybės narės gali taikyti šį reglamentą visam vežimui jūra vienoje valstybėje narėje.

3 straipsnis

Atsakomybė ir draudimas

1. Atsakomybė už keleivius, jų bagažą bei jų transporto priemonės ir taisyklės dėl draudimo arba kitos finansinės garantijos reglamentuojamos šiame reglamente, Atėnų konvencijos 1 ir 1a straipsniuose, 2 straipsnio 2 dalyje, 3–16 straipsniuose ir 18, 20 bei 21 straipsniuose, išdėstytuose I priede, ir TJO gairių nuostatoje, išdėstytoje II priede.

2. II priede išdėstytos TJO gairės yra privalomos.

4 straipsnis

Kompensacija, susijusi su judėjimo įranga ir kita specialia įranga

Jeigu sunkiai judančio keleivio naudojama judėjimo įranga arba kita speciali įranga prarandama arba sugadinama, vežėjo atsakomybė reglamentuojama Atėnų konvencijos 3 straipsnio 3 dalimi.

Kompensacija atitinka atitinkamos įrangos pakeitimo kainą arba, jei tinka, su taisymu susijusias išlaidas.

5 straipsnis

Bendras atsakomybės ribojimas

1. Šis reglamentas nekeičia vežėjo arba vykdomojo vežėjo teisinių ar pareigų, nustatytų nacionalinės teisės aktuose, įgyvendinančiuose 1976 m. Tarptautinę konvenciją dėl atsakomybės pagal jūrinius reikalavimus ribojimo su pakeitimais, padarytais 1996 m. Protokolu, įskaitant visus būsimus jos pakeitimus.

Kai tokio taikomo nacionalinės teisės akto nėra, vežėjo arba vykdomojo vežėjo atsakomybė reglamentuojama tik šio reglamento 3 straipsniu.

2. Reikalavimų dėl keleivio mirties ar kūno sužalojimo, kuriuos sukėlė bet kuris iš TJO gairių 2.2 dalyje nurodytų pavojų, atveju vežėjas ir vykdomasis vežėjas gali apriboti savo atsakomybę pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytas nuostatas.

6 straipsnis

Išankstinis mokėjimas

1. Jeigu keleivio mirtį ar kūno sužalojimą sukėlė laivybos incidentas, vežėjas, kuris faktiškai įvykdė visą ar dalį vežimo, kurio metu įvyko laivybos incidentas, per 15 dienų po to, kai buvo nustatyta asmens, turinčio teisę gauti žalos atlyginimą, tapatybę, proporcingai patirtai žalai atlieka išankstinį mokėjimą, kurio pakanka skubiems ekonominiams poreikiams patenkinti. Mirties atveju mokėjimas turi būti ne mažesnis nei 21 000 EUR.

Ši nuostata taip pat taikoma, kai vežėjas yra įsisteigęs Bendrijoje.

2. Išankstinis mokėjimas nelaikomas atsakomybės pripažinimu ir sumokėta suma gali būti atskaityta iš kitų sumų, vėliau sumokamų pagal šį reglamentą. Jis yra negrąžintinas, išskyrus atvejus, nustatytus Atėnų konvencijos 3 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnyje bei TJO gairių A priedėlyje, arba jeigu asmuo, kuris jį gavo, nėra asmuo, turintis teisę gauti žalos atlyginimą.

7 straipsnis

Informacija keleiviams

Nepažeidžiant organizuotų išvykų operatoriaus įsipareigojimų, nustatytų 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvoje 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų⁽¹⁾, vežėjas ir (arba) vykdomasis vežėjas užtikrina, kad keleiviams būtų pateikta tinkama ir suprantama informacija apie jų teises pagal šį reglamentą.

⁽¹⁾ OL L 158, 1990 6 23, p. 59.

Jeigu vežimo sutartis sudaroma valstybėje narėje, ta informacija pateikiama visose pardavimo vietose, įskaitant pardavimus telefonu ir internetu. Ta informacija pateikiama prieš išvykstant, jeigu išvykimo vieta yra valstybėje narėje. Visais kitais atvejais vėliausiai ji pateikiama išvykstant. Jei pagal šį straipsnį reikalaujamą informaciją pateikė vežėjas arba vykdomasis vežėjas, kitas neprivalo jos teikti. Informacija pateikiama tinkamiausia forma.

Vežėjas ir vykdomasis vežėjas, siekdami laikytis šiame straipsnyje numatyto informavimo reikalavimo, pateikia keleiviams bent Komisijos parengtoje ir viešai paskelbtoje šio reglamento nuostatų santraukoje esančią informaciją.

8 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po datos, kai buvo pradėtas taikyti šis reglamentas Komisija parengia ataskaitą apie šio reglamento taikymą, kurioje, *inter alia*, atsižvelgiama į ekonominius pokyčius ir pokyčius tarptautiniuose forumuose.

Ši ataskaita gali būti pateikta kartu su pasiūlymu dėl šio reglamento keitimo arba su pasiūlymu dėl Bendrijos pareiškimo pateikimo susijusiuose tarptautiniuose forumuose.

9 straipsnis

Pakeitimai

1. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas ir susijusias su Atėnų konvencijos 3 straipsnio 1 dalyje, 4a straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nustatytų ribų pakeitimų įtraukimu, kuriomis atsižvelgiama į sprendimus, priimtus pagal tos konvencijos 23 straipsnį, taip pat atitinkami šio reglamento I priedo atnaujinimai tvirtinami pagal šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Atsižvelgiant į poveikį bilietų kainoms ir rinkos gebėjimą už prieinamą kainą gauti reikalaujamo lygio draudimą pagal keleivių teisių stiprinimo politikos pagrindus, taip pat kai kurio transporto sezoninį pobūdį, remdamasi tinkamu poveikio vertinimu Komisija ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. patvirtina priemonę, susijusią su I priede nustatytomis ribomis, laivams, kurie priskirti B klasei pagal Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnį. Ta priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šio

reglamento nuostatas, tvirtinama pagal šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas ir susijusias su II priede išdėstytų TJO gairių nuostatų pakeitimų įtraukimu, tvirtinamos pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

10 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002 ⁽¹⁾ įsteigtas Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS).

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

11 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Vežimui jūra vienoje valstybėje narėje laivais, priskirtais A klasei pagal Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnį, valstybės narės gali atidėti šio reglamento taikymą iki ketverių metų nuo datos, kai jis buvo pradėtas taikyti.

2. Vežimui jūra vienoje valstybėje narėje laivais, priskirtais B klasei pagal Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnį, valstybės narės gali atidėti šio reglamento taikymą iki 2018 m. gruodžio 31 d.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo Atėnų konvencijos įsigaliojimo Bendrijai dienos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip nuo 2012 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ OL L 324, 2002 11 29, p. 1.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2009 m. balandžio 23 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu
Pirmininkas
P. NEČAS

I PRIEDAS

ATĖNŲ KONVENCIJOS DĖL KELEIVIŲ IR JŲ BAGAŽO VEŽIMO JŪRA ATITINKAMOS NUOSTATOS,
SKIRTOS ŠIO REGLAMENTO TAIKYMUI(1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra ir 2002 m. Konvencijos protokolo suvestinis
tekstas)

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje Konvencijoje yra naudojamos šios sąvokos:

- 1) a) vežėjas – asmuo, kuris yra sudaręs vežimo sutartį arba kurio vardu yra sudaryta vežimo sutartis, neatsižvelgiant į tai, ar faktiškai veža jis pats, ar vykdomasis vežėjas;

b) vykdomasis vežėjas – asmuo, išskyrus vežėją, kuris yra laivo savininkas, frachtuotojas ar operatorius, kuris faktiškai vykdo visą vežimą arba jo dalį; ir

c) vežėjas, kuris faktiškai vykdo visą vežimą arba jo dalį – vykdomasis vežėjas arba, jei vežėjas faktiškai vykdo vežimą, vežėjas;
- 2) vežimo sutartis – vežėjo arba jo vardu sudaryta sutartis vežti jūra keleivį arba keleivį ir jo bagažą, atsižvelgiant į aplinkybes;
- 3) laivas – tik jūrų laivas, išskyrus transporto priemonę su oro pagalve;
- 4) keleivis – laivu vežamas asmuo:
 - a) pagal vežimo sutartį; arba
 - b) kuris vežėjo sutikimu lydi transporto priemonę ar gyvus gyvūnus, kuriems taikoma šia Konvencija nereglamentuojamų krovinių vežimo sutartis;
- 5) bagažas – daiktas ar transporto priemonė, vežėjo vežami pagal vežimo sutartį, išskyrus:
 - a) daiktus ir transporto priemones, vežamus pagal frachtavimo sutartį, važtaraštį arba kitą sutartį, visų pirma susijusių su krovinių vežimu; ir
 - b) gyvus gyvūnus;
- 6) rankinis bagažas – keleivio kajutėje esantis bagažas arba kitokiu būdu keleivio turimas, saugomas ar prižiūrimas bagažas. Išskyrus tuos atvejus, kai taikoma šio straipsnio 8 dalis ir 8 straipsnis, rankiniam bagažui priskiriamas ir bagažas, kurį keleivis laiko transporto priemonėje ar ant jos;
- 7) „bagažo praradimas ar sugadinimas“ apima materialinius nuostolius, kuriuos patiria keleivis dėl to, kad bagažas nebuvo jam per pagrįstą laiką atiduotas atvykus laivui, kuriuo bagažas buvo vežamas arba turėjo būti vežamas, bet neapima vėlavimų dėl darbo ginčų;
- 8) „vežimas“ apima šiuos laikotarpius:
 - a) keleivio ir jo rankinio bagažo atžvilgiu – keleivio ir (arba) jo rankinio bagažo buvimo laive arba įlipimo į laivą ar išlipimo iš laivo laikotarpį ir laikotarpį, per kurį keleivis bei jo rankinis bagažas vandens keliu yra vežami vandeniui nuo sausumos iki laivo ar atvirkščiai, jeigu mokestis už tokį pervežimą įtrauktas į bilieto kainą arba jeigu laivą, naudojamą šiam pagalbiniam vežimui, keleiviui suteikė vežėjas. Tačiau keleivio atžvilgiu vežimas neapima laikotarpio, kurį keleivis praleidžia jūrų terminale arba stotyje ar ant krantinės arba kuriame nors kitame uosto įrenginyje;

- b) rankinio bagažo atžvilgiu – taip pat laikotarpį, kurį keleivis praleidžia jūrų terminale arba stotyje ar ant krantinės arba kuriame nors kitame uosto įrenginyje, jeigu tuo metu rankinis bagažas buvo perimtas vežėjo arba jam pavaldaus ar jo įgalioto asmens ir nebuvo atiduotas keleiviui;
- c) kito bagažo, išskyrus rankinį, atžvilgiu – laikotarpį nuo to momento, kai krante ar laive bagažą perima vežėjas arba jam pavaldus ar jo įgaliotas asmuo, iki momento, kai vežėjas arba jam pavaldus ar jo įgaliotas asmuo jį atiduoda;
- 9) tarptautinis vežimas – vežimas, kai pagal vežimo sutartį išvykimo vieta ir paskirties vieta yra dviuose skirtingose valstybėse arba vienoje valstybėje, jeigu pagal vežimo sutartį arba numatytą maršrutą tarpinis įplaukimo uostas yra kitoje valstybėje;
- 10) Organizacija – Tarptautinė jūrų organizacija;
- 11) Generalinis sekretorius – Organizacijos generalinis sekretorius.

1a straipsnis

Priedas

Šios Konvencijos priedas yra neatsiejama Konvencijos dalis.

2 straipsnis

Taikymas

1. [...] (*)
2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, ši Konvencija netaikoma, kai pagal kurią nors kitą tarptautinę konvenciją dėl keleivių ar bagažo vežimo kitokia transporto rūšimi yra taikomas civilinės atsakomybės režimas, grindžiamas tokios konvencijos nuostatomis, jei tos nuostatos yra privalomos vežimui jūra.

3 straipsnis

Vežėjo atsakomybė

1. Už nuostolius, patirtus dėl laivybos įvykio sukeltos keleivio mirties ar kūno sužalojimo, vežėjas atsako tokiu mastu, kad tokie nuostoliai tam keleiviui kiekvienu atskiru atveju neviršija 250 000 atsiskaitymo vienetų, jeigu vežėjas neįrodo, kad įvykis:

- a) įvyko dėl karo veiksmų, priešiško veiksmų, pilietinio karo, sukilimo ar išskirtinio, neišvengiamo ir neįveikiamo pobūdžio gamtos reiškinio; arba
- b) įvyko tik dėl trečiosios šalies veiksmo ar neveikimo tyčia siekiant, kad tas įvykis įvyktų.

Vežėjas atsako ir už nuostolius, viršijančius pirmiau nustatytą ribą, jei neįrodo, kad tas nuostolius sukėlęs įvykis įvyko ne dėl vežėjo kaltės ar aplaidumo.

2. Už nuostolius, patirtus dėl keleivio mirties ar kūno sužalojimo ne dėl laivybos įvykio, vežėjas atsako, jei įvykis, dėl kurio buvo patirti nuostoliai, įvyko dėl vežėjo kaltės ar aplaidumo. Kaltės ar aplaidumo įrodinėjimo pareiga tenka ieškovui.

3. Už nuostolius, patirtus dėl rankinio bagažo praradimo ar sugadinimo, vežėjas atsako, jei įvykis, dėl kurio buvo patirti nuostoliai, įvyko dėl vežėjo kaltės ar aplaidumo. Preziumuojama, kad nuostoliai dėl laivybos įvykio padaryti dėl vežėjo kaltės ar aplaidumo.

4. Už nuostolius, patirtus dėl kito bagažo, išskyrus rankinį, praradimo ar sugadinimo, atsako vežėjas, jei vežėjas neįrodo, kad nuostolius sukėlęs įvykis įvyko ne dėl vežėjo kaltės ar aplaidumo.

5. Šiame straipsnyje:

- a) laivybos įvykis – laivo sudužimas, apsvertimas, susidūrimas ar užplaukimas ant seklos, sproginimas ar gaisras laive arba laivo gedimas;
- b) „vežėjo kaltė ar aplaidumas“ apima ir vežėjui pavaldžių asmenų, veikiančių einant tarnybos pareigas, kaltę ar aplaidumą;

(*) Nepateikiamas.

c) laivo gedimas – laivo veikimo sutrikimas, laivo daliai ar jo įrangai taikytinų saugos nuostatų nesilaikymas, kai jos naudojamos keleiviams gelbėti, evakuoti, įlaipinti ar išlaipinti; arba kai jos naudojamos laivo eigai, valdymui užtikrinti, saugiai laivybai, švartavimuisi, inkarui nuleisti ar pakelti, atvykti į prielauką ar inkaravimo vietą arba išvykti iš jos, ar nuostolių kontrolei užliejimo atveju; arba kai jos naudojamos žmonių gelbėjimo priemonėms ant vandens nuleisti; ir

d) „nuostoliai“ neapima baudinių nuostolių.

6. Vežėjo atsakomybė pagal šį straipsnį yra susijusi tik su nuostoliais, atsirandančiais dėl įvykių, įvykusių vežimo metu. Įrodinėjimo, kad įvykis, dėl kurio atsirado nuostoliai, įvyko vežimo metu, ir įrodinėjimo dėl nuostolių dydžio pareiga tenka ieškovui.

7. Jokia šios Konvencijos nuostata nepažeidžia vežėjo teisės pareikšti atgręžtinį reikalavimą trečiajai šaliai arba gynybos argumentuojant paties nukentėjusiojo neatsargumu pagal šios Konvencijos 6 straipsnį. Jokia šio straipsnio nuostata nepažeidžia apribojimo teisės pagal šios Konvencijos 7 ar 8 straipsnius.

8. Prielaidos dėl šalies kaltės ar aplaidumo arba įrodinėjimo pareigos priskyrimas šaliai neužkerta kelio nagrinėti įrodymus tos šalies naudai.

4 straipsnis

Vykdomasis vežėjas

1. Jei vežimas ar jo dalis buvo patikėti vykdomajam vežėjui, vežėjas vis tiek atsako už visą vežimą pagal šios Konvencijos nuostatas. Be to, šios Konvencijos nuostatos yra taikomos vykdomajam vežėjui ir jis turi teisę naudotis jomis jo vykdomos vežimo dalies atžvilgiu.

2. Vežėjas vykdomojo vežėjo atliekamo vežimo atžvilgiu atsako už vykdomojo vežėjo, jam pavaldžių bei jo įgaliotų asmenų, veikiančių einant tarnybos pareigas, veiksmus ir neveikimą.

3. Kiekvienas specialus susitarimas, pagal kurį vežėjas prisiima šia Konvencija nenustatytus įsipareigojimus arba atsisako šia Konvencija suteiktų teisių, turi įtakos vykdomajam vežėjui tik tuo atveju, jei jis aiškiai ir raštu pritarė tokiam susitarimui.

4. Tais atvejais, kai atsakomybę turi tiek vežėjas, tiek vykdomasis vežėjas, ir tokiu laipsniu, kuriuo jie ją turi, jie atsako solidariai.

5. Jokia šio straipsnio nuostata nepažeidžia vežėjo ir vykdomojo vežėjo teisės pareikšti vienas kitam atgręžtinį reikalavimą.

4a straipsnis

Privalomasis draudimas

1. Kai keleiviai vežami valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, įregistruotu laivu, kuris pagal licenciją gali vežti daugiau kaip dvylika keleivių, ir taikoma ši Konvencija, vežėjas, kuris faktiškai vykdo visą vežimą arba jo dalį, turi draudimą arba kitą finansinę garantiją, pavyzdžiui, banko ar panašios finansų įstaigos garantiją, atsakomybei pagal šią Konvenciją dėl keleivių mirties ir kūno sužalojimo apdrausti. Privalomojo draudimo arba kitos finansinės garantijos riba yra ne mažesnė kaip 250 000 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui kiekvienu atskiru atveju.

2. Liudijimas, patvirtinantis, kad draudimas ar kita finansinė garantija galioja pagal šios Konvencijos nuostatas, yra išduodamas kiekvienam laivui, kai valstybės, šios Konvencijos Šalies, atitinkama valdžios institucija nustato, kad laikomasi 1 dalies reikalavimų. Valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, įregistruotam laivui tokį liudijimą išduoda arba patvirtina tinkama laivo registracijos valstybės valdžios institucija; valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, neįregistruotam laivui jį gali išduoti ar patvirtinti bet kurios valstybės, šios Konvencijos Šalies, atitinkama valdžios institucija. Šis liudijimas atitinka šios Konvencijos priede pateiktą formą, ir jame nurodomi šie duomenys:

a) laivo pavadinimas, skiriamasis numeris ar šaukinys ir registracijos uostas;

- b) vežėjo, kuris faktiškai vykdo vežimą arba jo dalį, pavadinimas ir pagrindinė verslo vieta;
- c) laivo TJO identifikacinis numeris;
- d) garantijos rūšis ir trukmė;
- e) draudiko ar kito asmens, teikiančio finansinę garantiją, pavadinimas ir pagrindinė verslo vieta ir, atitinkamais atvejais, verslo vieta, kurioje buvo apdrausta arba kurioje buvo suteikta kita finansinė garantija; ir
- f) liudijimo galiojimo terminas, kuris neturi būti ilgesnis negu draudimo ar kitos finansinės garantijos galiojimo terminas.
3. a) Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali įgalioti savo pripažintą instituciją ar organizaciją išduoti šį liudijimą. Tokia institucija ar organizacija informuoja tą valstybę apie kiekvieno liudijimo išdavimą. Visais atvejais valstybė, šios Konvencijos Šalis, visiškai garantuoja, kad tokia tvarka išduotas liudijimas yra išsamus bei tikslus, ir įsipareigoja užtikrinti būtinas priemones, kad būtų laikomasi šio įpareigojimo.
- b) Valstybė, šios Konvencijos Šalis, informuoja generalinį sekretorių apie:
- konkrečias savo pripažintai institucijai ar organizacijai suteiktas pareigas ir įgaliojimų suteikimo sąlygas;
 - tokių įgaliojimų atšaukimą; ir
 - datą, nuo kurios tokie įgaliojimai ar tokių įgaliojimų atšaukimas įsigalioja.
- Suteikti įgaliojimai neįsigalioja anksčiau kaip praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai pranešimas apie tai pateikiamas generaliniam sekretoriui.
- c) Institucija ar organizacija, įgaliota išduoti liudijimus pagal šią dalį, įgaliojama bent jau atšaukti šiuos liudijimus, jei nesilaikoma sąlygų, kuriomis jie buvo išduoti. Visais atvejais institucija ar organizacija apie tokį atšaukimą praneša valstybei, kurios vardu buvo išduotas liudijimas.
4. Liudijimas išrašomas išduodančios valstybės oficialiąja kalba arba oficialiosiomis kalbomis. Jei vartojama ne anglų, prancūzų ar ispanų kalba, tekstą sudaro ir vertimas į vieną iš šių kalbų, o tais atvejais, kai valstybė taip nusprendžia, valstybės oficialioji kalba gali būti nevartojama.
5. Liudijimas laikomas laive, o jo kopija perduodama saugoti valdžios institucijoms, tvarkančioms laivų registrą, arba, jei laivas yra neįregistruotas valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, liudijimą išdavusios ar patvirtinusios valstybės valdžios institucijai.
6. Draudimas ar kita finansinė garantija neatitinka šio straipsnio reikalavimų, jei jie gali nutrūkti dėl kitų priežasčių, negu liudijime nurodyto draudimo ar kitos garantijos galiojimo termino pabaiga, nepraėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai pranešimas apie jo pabaigą yra pateiktas 5 dalyje nurodytoms valdžios institucijoms, išskyrus tuos atvejus, kai šioms institucijoms buvo perduotas liudijimas arba per nurodytą laikotarpį buvo išduotas naujas liudijimas. Pirmiau nurodytos nuostatos panašiai taikomos pakeitimui, dėl kurio draudimas ar kita finansinė garantija nebeatitinka šiame straipsnyje numatytų reikalavimų.
7. Laivo registracijos valstybė pagal šio straipsnio nuostatas nustato liudijimo išdavimo ir galiojimo sąlygas.
8. Jokia šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip neleidžianti valstybei, šios Konvencijos Šaliai, pasitikėti informacija, gauta iš kitų valstybių ar Organizacijos arba kitų tarptautinių organizacijų, apie draudimo ar kitos finansinės garantijos šios Konvencijos tikslais teikėjų finansinę būklę. Tokiais atvejais valstybė, šios Konvencijos Šalis, pasitikinti tokia informacija, neatleidžiama nuo jos, kaip liudijimą išduodančios valstybės, atsakomybės.

9. Liudijimus, išduotus ar patvirtintus kontroliuojant valstybei, šios Konvencijos Šaliai, šios Konvencijos tikslais priima kitos valstybės, šios Konvencijos Šalys; kitos valstybės, šios Konvencijos Šalys, juos laiko turinčiais tą pačią galią kaip jų pačių išduoti ar patvirtinti liudijimai net tuo atveju, jeigu jie yra išduoti ar patvirtinti laivui, neįregistruotam valstybėje, šios Konvencijos Šalyje. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali bet kada prašyti liudijimą išdavusios ar patvirtinusios valstybės konsultacijos, jeigu ji mano, kad draudimo liudijime įvardytas draudikas ar garantas yra finansiškai nepajėgus vykdyti šia Konvencija nustatytų įsipareigojimų.

10. Reikalavimas dėl kompensacijos, kuriai taikomas draudimas ar kita finansinė garantija pagal šį straipsnį, gali būti pateikiamas tiesiogiai draudikui ar kitam asmeniui, teikiančiam finansinę garantiją. Tokiu atveju 1 dalyje nustatyta suma taikoma kaip draudiko ar kito asmens, teikiančio finansinę garantiją, atsakomybės riba, net jeigu vežėjas ar vykdomasis vežėjas neturi teisės į atsakomybės ribojimą. Atsakovas gali toliau remtis gynyba (išskyrus bankrotą ar likvidavimą), kuria remtis 1 dalyje nurodytas vežėjas būtų turėjęs teisę pagal šią Konvenciją. Be to, atsakovas gali remtis gynyba argumentuodamas, kad žala buvo padaryta dėl draudėjo tyčinio aplaidumo, bet atsakovas nesiremia jokia kita gynyba, kuria atsakovas būtų galėjęs turėti teisę remtis draudėjo iškeltoje byloje atsakovui. Atsakovas bet kuriuo atveju turi teisę reikalauti, kad vežėjas ir vykdomasis vežėjas būtų įtraukti kaip bylos šalys.

11. Visos pagal 1 dalį taikomo draudimo ar kitos finansinės garantijos teikiamos sumos yra skiriamos tik reikalavimams pagal šią Konvenciją tenkinti ir visos tokių sumų išmokos atleidžia nuo atsakomybės, atsirandančios pagal šią Konvenciją, tokiu mastu, koku tos sumos yra išmokėtos.

12. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, draudžia eksploatuoti su savo vėliava plaukiojantį laivą, kuriam taikomas šis straipsnis, jei nėra išduotas liudijimas pagal šio straipsnio 2 arba 15 dalis.

13. Atsižvelgdama į šio straipsnio nuostatas, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, pagal savo nacionalinės teisės aktus užtikrina, kad draudimas ar kita finansinė garantija tokiu mastu, koks nurodytas 1 dalyje, galiotų kiekvienam laivui, turinčiam licenciją vežti daugiau kaip dvylika keleivių, neatsižvelgiant į tai, kur jis įregistruotas, įplaukiančiam į valstybės, šios Konvencijos Šalies, teritorijoje esantį uostą arba iš jo išplaukiančiam, tiek kiek taikoma ši Konvencija.

14. Nepaisydama 5 dalies nuostatų, valstybė, šios Konvencijos Šalis, generaliniam sekretoriui gali pranešti, kad 13 dalies tikslais nereikalaujama, kad į jos teritorijoje esančius uostus atplaukiantys ar iš jų išplaukiantys laivai turėtų arba pateiktų pagal 2 dalį reikalaujamą liudijimą, jei liudijimą išdavusi valstybė, šios Konvencijos Šalis, generaliniam sekretoriui yra pranešusi, kad ji tvarko įrašus elektronine forma, kuriais gali naudotis visos valstybės, šios Konvencijos Šalys, patvirtinančius liudijimo buvimą ir leidžiančius valstybėms, šios Konvencijos Šalims, vykdyti savo įsipareigojimus pagal 13 dalį.

15. Jei draudimas ar kita finansinė garantija nėra suteikta valstybei, šios Konvencijos Šaliai, priklausančiam laivui, su tuo susijusios šio straipsnio nuostatos nėra taikomos tokiam laivui, tačiau laivas turi turėti laivo registracijos valstybės atitinkamų valdžios institucijų išduotą liudijimą, kuriame nurodoma, kad laivas priklauso tai valstybei ir kad atsakomybė yra apdrausta 1 dalyje nustatyta suma. Toks liudijimas kuo tiksliau atitinka 2 dalyje nustatytą formą.

5 straipsnis

Vertingi daiktai

Vežėjas neatsako už pinigų, vertybinių popierių, aukso, sidabro, juvelyrinių dirbinių, papuošalų, meno kūrinių ar kitų vertingų daiktų praradimą ar sugadinimą, išskyrus tuos atvejus, kai šie vertingi daiktai buvo atiduoti vežėjui saugoti jo sutikimu; tokiu atveju vežėjas atsako iki 8 straipsnio 3 dalyje nustatytos ribos, jeigu nėra sutarta dėl aukštesnės ribos pagal 10 straipsnio 1 dalį.

6 straipsnis

Nukentėjusiojo kaltė

Jei vežėjas įrodo, kad keleivio mirtis ar kūno sužalojimas arba jo bagažo praradimas ar sugadinimas visiškai ar iš dalies įvyko dėl keleivio kaltės ar aplaidumo, bylą nagrinėjantis teismas gali visiškai ar iš dalies atleisti vežėją nuo atsakomybės pagal to teismo teisės aktų nuostatas.

7 straipsnis

Atsakomybės už mirtį ir kūno sužalojimą riba

1. Vežėjo atsakomybė už keleivio mirtį ar kūno sužalojimą pagal 3 straipsnį jokiu atveju neviršija 400 000 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui kiekvienu atskiru atveju. Tais atvejais, kai pagal bylą nagrinėjančio teismo teisę žala atlyginama mokant periodines išmokas, lygiavertė bendra tų išmokų vertė neviršija pirmiau nurodytos ribos.
2. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, konkrečiomis nacionalinės teisės aktų nuostatomis gali reglamentuoti 1 dalyje nustatytą atsakomybės ribą, jeigu nacionalinė atsakomybės riba, kai ji yra nustatyta, nėra mažesnė už 1 dalyje nustatytą ribą. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, besinaudojanti šioje dalyje numatytu pasirinkimu, praneša generaliniam sekretoriui apie priimtą atsakomybės ribą arba apie tai, kad tokia riba nenustatyta.

8 straipsnis

Atsakomybės už bagažo ir transporto priemonių praradimą ar sugadinimą riba

1. Vežėjo atsakomybė už rankinio bagažo praradimą ar sugadinimą jokiu atveju neviršija 2 250 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui vieno vežimo metu.
2. Vežėjo atsakomybė už transporto priemonių praradimą ar sugadinimą, įskaitant visą toje transporto priemonėje arba ant jos vežamą bagažą, jokiu atveju neviršija 12 700 atsiskaitymo vienetų už vieną transporto priemonę vieno vežimo metu.
3. Vežėjo atsakomybė už kito bagažo, negu tas, kuris nurodytas 1 ir 2 dalyse, praradimą ar sugadinimą jokiu atveju neviršija 3 375 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui vieno vežimo metu.
4. Vežėjas ir keleivis gali susitarti, kad vežėjo atsakomybei yra taikoma išskaitytina suma, neviršijanti 330 atsiskaitymo vienetų transporto priemonės sugadinimo atveju ir neviršijanti 149 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui kito bagažo praradimo ar sugadinimo atveju, šią sumą atskaitant iš nuostolio ar žalos atlyginimo sumos.

9 straipsnis

Piniginis vienetas ir konvertavimas

1. Šioje Konvencijoje minėtas atsiskaitymo vienetas yra Tarptautinio valiutos fondo nustatyta specialioji skolinimosi teisė. 3 straipsnio 1 dalyje, 4a straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nurodyti dydžiai yra konvertuojami į bylą nagrinėjančio teismo valstybės nacionalinę valiutą pagal tos valiutos vertės ir specialiosios skolinimosi teisės santykį teismo sprendimo priėmimo dieną arba bylos šalių sutartą dieną. Valstybės, šios Konvencijos Šalies, kuri yra Tarptautinio valiutos fondo narė, nacionalinės valiutos vertė specialiosios skolinimosi teisės atžvilgiu yra apskaičiuojama pagal įvertinimo metodą, kurį Tarptautinis valiutos fondas taiko atitinkamą savo operacijų ir sandorių dieną. Valstybės, šios Konvencijos Šalies, kuri nėra Tarptautinio valiutos fondo narė, nacionalinės valiutos vertė specialiosios skolinimosi teisės atžvilgiu yra apskaičiuojama tos valstybės, šios Konvencijos Šalies, nustatytu būdu.
2. Tačiau valstybė, kuri nėra Tarptautinio valiutos fondo narė ir kurios teisės aktai neleidžia taikyti 1 dalies nuostatų, šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jos metu arba bet kuriuo metu vėliau gali pareikšti, kad 1 dalyje nurodytas atsiskaitymo vienetas yra lygus 15 aukso frankų. Šioje dalyje nurodytas aukso frankas atitinka šešiasdešimt penkis ir pusę miligramo devynių šimtų promilių prabos aukso. Aukso frankas į nacionalinę valiutą konvertuojamas pagal atitinkamos valstybės teisės aktus.
3. 1 dalies paskutiniame sakinyje nurodytas apskaičiavimas ir 2 dalyje nurodytas konvertavimas yra atliekami taip, kad valstybių, šios Konvencijos Šalių, nacionaline valiuta būtų kuo tiksliau išreikšta ta pati 3 straipsnio 1 dalyje, 4a straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nurodytų dydžių, kurie būtų gauti taikant 1 dalies pirmuosius tris sakinius, tikroji vertė. Valstybės praneša generaliniam sekretoriui apie apskaičiavimo metodą pagal 1 dalį arba atitinkamai atvejais apie konvertavimo rezultatus pagal 2 dalį, deponuodamos šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jos dokumentą ir kiekvieną kartą, kai kuris nors iš jų keičiamas.

10 straipsnis

Papildomos nuostatos dėl atsakomybės ribų

1. Vežėjas ir keleivis aiškiu raštišku susitarimu gali nustatyti aukštesnes atsakomybės ribas, negu tos, kurias yra nustatytos 7 ir 8 straipsniuose.
2. Atlyginamos žalos palūkanos ir teismo išlaidos į 7 ir 8 straipsniuose nustatytas atsakomybės ribas neįtraukiamos.

11 straipsnis

Vežėjams pavaldžių asmenų gynība ir ribos

Jei ieškiny s dėl žalos, kuriai taikoma ši Konvencija, yra pareiškiamas vežėjui arba vykdomajam vežėjui pavaldžiam ar jų įgaliotam asmeniui, šis pavaldus ar įgaliotas asmuo, jeigu jis įrodo, kad veikė eidamas tarnybos pareigas, turi teisę naudotis gynybos argumentais ir atsakomybės ribomis, kuriais remtis pagal šią Konvenciją turi teisę vežėjas arba vykdomasis vežėjas.

12 straipsnis

Reikalavimų sujungimas

1. Tais atvejais, kai atsakomybė ribojama pagal 7 ir 8 straipsnius, šie straipsniai taikomi reikalavimų, tenkintinų pagal visus reikalavimus dėl bet kurio keleivio mirties, kūno sužalojimo arba jo bagažo praradimo ar sugadinimo bendrai sumai.
2. Vykdomojo vežėjo atlikto vežimo atžvilgiu bendra reikalavimų, tenkintinų vežėjo ir vykdomojo vežėjo bei jiems pavaldžių ir jų įgaliotų asmenų, veikiančių einant tarnybos pareigas, suma neviršija didžiausios sumos, kuri galėtų būti priteista iš vežėjo arba vykdomojo vežėjo pagal šią Konvenciją, bet nė vienas iš nurodytų asmenų neatsako už sumą, viršijančią jam taikomą atsakomybės ribą.
3. Bet kuriuo atveju, kai vežėjui ar vykdomajam vežėjui pavaldus ar jų įgaliotas asmuo turi teisę pagal šios Konvencijos 11 straipsnį naudotis 7 ir 8 straipsniuose nustatytais atsakomybės ribomis, vežėjo ar vykdomojo vežėjo ir atitinkamai to pavaldaus ar įgalioto asmens tenkintinų reikalavimų bendra suma neviršija tų ribų.

13 straipsnis

Teisės į atsakomybės ribojimą praradimas

1. Vežėjas neturi teisės naudotis 7 ir 8 straipsniuose ir 10 straipsnio 1 dalyje nustatytais atsakomybės ribomis, jei įrodoma, kad žala padaryta dėl vežėjo veikimo ar neveikimo siekiant padaryti tokią žalą, arba dėl neatsargumo ir žinant, kad tokia žala tikriausiai bus padaryta.
2. Vežėjui ar vykdomajam vežėjui pavaldus ar jų įgaliotas asmuo neturi teisės naudotis tomis ribomis, jei įrodoma, kad žala padaryta dėl to pavaldaus ar įgalioto asmens veikimo ar neveikimo siekiant padaryti tokią žalą, arba dėl neatsargumo ir žinant, kad tokia žala tikriausiai bus padaryta.

14 straipsnis

Reikalavimų pagrindas

Joks reikalavimas dėl žalos atlyginimo už keleivio mirtį ar kūno sužalojimą arba bagažo praradimą ar sugadinimą negali būti pareikštas vežėjui ar vykdomajam vežėjui kitaip, negu vadovaujantis šia Konvencija.

15 straipsnis

Pranešimas apie bagažo praradimą ar sugadinimą

1. Keleivis vežėjui ar jo įgaliotam asmeniui pateikia rašytinį pranešimą:
 - a) bagažo akivaizdaus sugadinimo atveju:
 - i) dėl rankinio bagažo – iki keleivio išlaipinimo ar jo metu;
 - ii) dėl viso kito bagažo – iki arba jo išdavimo metu;

b) bagažo neakivaizdaus sugadinimo arba jo praradimo atveju – per penkiolika dienų nuo išlaipinimo ar bagažo išdavimo dienos arba nuo to momento, kai jis turėjo būti išduotas.

2. Jei keleivis nesilaiko šio straipsnio nuostatų, preziumuojama, išskyrus tuo atveju, jeigu įrodyta priešingai, kad jis gavo nesugadintą bagažą.

3. Rašytinio pranešimo nebūtina pateikti, jeigu bagažo būklė jo gavimo metu buvo nustatyta atliekant bendrą apžiūrą ar patikrinimą.

16 straipsnis

Ieškinių senatis

1. Ieškinio dėl žalos atlyginimo keleivio mirties ar kūno sužalojimo arba bagažo praradimo ar sugadinimo atveju senaties terminas yra dveji metai.

2. Senaties terminas skaičiuojamas taip:

a) kūno sužalojimo atveju – nuo keleivio išlaipinimo iš laivo dienos;

b) vežimo metu įvykusios mirties atveju – nuo tos dienos, kai keleivis turėjo išlipti iš laivo, o vežimo metu padaryto kūno sužalojimo, dėl kurio keleivis mirė išlipęs iš laivo, atveju – nuo mirties dienos, jeigu šis laikotarpis neviršija trejų metų nuo išlaipinimo iš laivo dienos;

c) bagažo praradimo ar sužalojimo atveju – nuo išlaipinimo iš laivo dienos arba nuo tos dienos, kurią išlaipinimas iš laivo turėjo įvykti, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dienų yra vėlesnė.

3. Senaties terminų sustabdymo ir nutraukimo pagrindai reglamentuojami pagal bylą nagrinėjančio teismo teisę, bet jokiu atveju ieškinyi pagal šią Konvenciją negali būti pareiškiamas pasibaigus vienam iš šių terminų:

a) penkeriems metams, skaičiuojant nuo keleivio išlaipinimo iš laivo dienos arba nuo tos dienos, kurią išlaipinimas iš laivo turėjo įvykti, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų dienų yra vėlesnė; arba, jei anksčiau;

b) trejiems metams, skaičiuojant nuo tos dienos, kai ieškovas sužinojo arba pagrįstai turėjo sužinoti apie įvykio sukeltą sužeidimą, nuostolius ar žalą.

4. Nepaisant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatų, atsiradus priežasčiai pateikti ieškinį, senaties terminas vežėjo pareiškimu arba šalių susitarimu gali būti pratęstas. Pareiškimas ar susitarimas pateikiami raštu.

17 straipsnis

Kompetentingas teismas (*)

17a straipsnis

Pripažinimas ir įgyvendinimo užtikrinimas (*)

18 straipsnis

Sutarties sąlygų negaliojimas

Kiekviena sutarties sąlyga, nustatyta prieš įvykstant įvykiui, sukėlusiam keleivio mirtį ar kūno sužalojimą arba jo bagažo praradimą ar sugadinimą, kuria siekiama atleisti pagal šią Konvenciją atsakingą asmenį nuo atsakomybės keleiviui ar kuria nustatoma žemesnė atsakomybės riba, negu nustatyta šioje Konvencijoje, išskyrus tą, kuri numatyta 8 straipsnio 4 dalyje, ir kiekviena tokia sąlyga, kuria siekiama perkelti vežėjui ar vykdomajam vežėjui tenkančią įrodinėjimo pareigą ar apriboti 17 straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytą pasirinkimą, yra negaliojanti, bet tos sąlygos negaliojimas savaime nepadaro vežimo sutarties, kuriai ir toliau yra taikomos šios Konvencijos nuostatos, negaliojanti.

(*) Nepateikiamas.

20 straipsnis

Branduolinė žala

Pagal šią Konvenciją nenumatyta jokia atsakomybė dėl branduolinio įvykio padarytos žalos:

- a) jei branduolinio įrenginio operatorius už tokią žalą atsako pagal 1960 m. liepos 29 d. Paryžiaus konvenciją dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje su pakeitimais, padarytais 1964 m. sausio 28 d. papildomu protokolu, arba pagal 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvenciją dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, arba pagal galiojančių jų pakeitimą ar protokolą; arba
- b) jei branduolinio įrenginio operatorius už tokią žalą atsako pagal tokią žalą reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus, jei tokie teisės aktai žalą patyrusiems asmenims yra visais atžvilgiais tiek pat palankūs, kaip Paryžiaus arba Vienos konvencija, ar galiojantis jų pakeitimas ar protokolas.

21 straipsnis

Valdžios institucijų vykdomas komercinis vežimas

Ši Konvencija taikoma komerciniam vežimui, kurį pagal vežimo sutartį, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, vykdo valstybės arba valdžios institucijos.

(1974 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 2002 m. protokolo 22 ir 23 straipsniai)

22 straipsnis

Peržiūra ir keitimas (*)

23 straipsnis

Atsakomybės ribų keitimas

1. Nepažeidžiant 22 straipsnio nuostatų, šiame straipsnyje nustatyta speciali procedūra yra taikoma tik keičiant Konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, 3 straipsnio 1 dalyje, 4a straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nustatytas ribas.
2. Ne mažiau kaip pusės, bet visais atvejais ne mažiau kaip šešių valstybių, šio Protokolo Šalių, prašymu kiekvieną pasiūlymą keisti Konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, 3 straipsnio 1 dalyje, 4a straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nustatytas ribas, įskaitant išskaičiuotinus dydžius, generalinis sekretorius išplatina visoms Organizacijos narėms ir visoms valstybėms, šio Protokolo Šalims.
3. Kiekvienas taip, kaip pirmiau apibūdinta, pasiūlytas ir išplatintas pakeitimas pateikiamas Organizacijos teisės komitetui (toliau – Teisės komitetas) apsvarstyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jo išplatavimo dienos.
4. Visos valstybės, Konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, Šalys, Organizacijos narės ir nesančios narėmis, turi teisę dalyvauti Teisės komiteto posėdžiuose, kai svarstomi ir tvirtinami pakeitimai.
5. Pakeitimai patvirtinami Teisės komitete, išplėstame, kaip nustatyta 4 dalyje, dviejų trečdalių dalyvaujančių ir balsuojančių valstybių, Konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, Šalių, balsų dauguma, jei balsavimo metu dalyvauja ne mažiau kaip pusė valstybių, Konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, Šalių.
6. Remdamasis pasiūlymu keisti ribas, Teisės komitetas atsižvelgia į su įvykiais susijusių patirtį, ypač į jų padarytos žalos dydį, piniginių verčių pokyčius ir pasiūlyto pakeitimo poveikį draudimo išlaidoms.

(*) Nepateikiamas.

7. a) Joks ribų pakeitimas pagal šį straipsnį negali būti svarstomas praėjus mažiau kaip penkeriems metams nuo tos dienos, kai buvo galima pasirašyti šį Protokolą, arba mažiau kaip penkeriems metams nuo ankstesnio pagal šį straipsnį priimto pakeitimo įsigaliojimo.
- b) Jokia riba negali būti padidinta taip, kad viršytų Konvencijoje su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, nustatytą ribą atitinkantį dydį, padidintą šešiais procentais per metus, apskaičiuotą remiantis nuo tos dienos, kai buvo galima pasirašyti šį Protokolą, priskaičiuotu pamatiniu dydžiu.
- c) Jokia riba negali būti padidinta taip, kad viršytų Konvencijoje su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, nustatytą ribą atitinkantį dydį, padaugintą iš trijų.
8. Apie kiekvieną pagal 5 dalį priimtą pakeitimą Organizacija praneša visoms valstybėms, šio Protokolo Šalims. Pakeitimas yra laikomas priimtu pasibaigus aštuoniolikos mėnesių nuo pranešimo dienos laikotarpiui, nebent per tą laikotarpį ne mažiau kaip vienas ketvirtadalis valstybių, kurios pakeitimo patvirtinimo metu buvo valstybės, šio Protokolo Šalys, būtų pranešusios generaliniam sekretoriui, kad jos nepriima pakeitimo; tuo atveju pakeitimas yra atmetamas ir netenka galios.
9. Kiekvienas pakeitimas, laikomas priimtu pagal 8 dalį, įsigalioja praėjus aštuoniolikai mėnesių nuo jo priėmimo.
10. Pakeitimas yra privalomas visoms valstybėms, šio Protokolo Šalims, jei jos nedėnonsuoja šio Protokolo pagal 21 straipsnio 1 ir 2 dalis ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius iki pakeitimo įsigaliojimo. Toks denonsavimas įsigalioja įsigaliojus pakeitimui.
11. Kai pakeitimas yra priimamas dar nepasibaigus jo priėmimui skirtam aštuoniolikos mėnesių laikotarpiui, valstybė, kuri tuo laikotarpiu tampa valstybe, šio Protokolo Šalimi, yra to pakeitimo saistoma, jei jis įsigalioja. Valstybė, kuri tampa valstybe, šio Protokolo Šalimi, pasibaigus tam laikotarpiui, yra saistoma bet kurio pakeitimo, priimto pagal 8 dalį. Šioje dalyje nurodytais atvejais valstybė tampa pakeitimo saistoma, kai tas pakeitimas įsigalioja arba kai tai valstybei įsigalioja šis Protokolas, jei jis įsigalioja vėliau.
-

ATĖNŲ KONVENCIJOS PRIEDAS

DRAUDIMO AR KITOS FINANSINĖS GARANTIJOS LIUDIJIMAS DĖL ATSAKOMYBĖS UŽ KELEIVIŲ MIRTĮ IR KŪNO SUŽALOJIMĄ

Išduotas pagal 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 4a straipsnio nuostatas

Laivo pavadinimas	Skiriamasis numeris arba šaukinys	Laivo TJO numeris	Registracijos uostas	Vežėjo, kuris faktiškai vykdo vežimą, pavadinimas ir visas pagrindinės verslo vietos adresas

Patvirtinama, kad pirmiau nurodytam laivui galioja draudimas ar kita finansinė garantija, atitinkantys 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir bagažo vežimo jūra 4a straipsnio reikalavimus.

Garantijos rūšis

Garantijos trukmė

Draudiko (-ų) ir (arba) garanto (-ų) pavadinimas ir adresas

Pavadinimas

Adresas

Šis liudijimas galioja iki

Išduotas ar patvirtintas Vyriausybės

(Visas valstybės pavadinimas)

ARBA

Kai valstybė, šios Konvencijos šalis, naudojasi 4a straipsnio 3 dalimi, turėtų būti naudojamas šis tekstas:

Šį liudijimą (visas valstybės pavadinimas) Vyriausybės vardu išdavė (visas institucijos ar organizacijos pavadinimas)

.....
(Vieta)

.....
(Data)

.....
(Liudijimą išdavusio ar patvirtinusio pareigūno parašas ir pareigos)

Paaiškinimas:

1. Jei pageidaujama, prie valstybės pavadinimo gali būti pridedama nuoroda į šalies, kurioje liudijimas yra išduotas, kompetentingą valdžios instituciją.
2. Jei bendrą garantijos sumą sudaro garantijos ne iš vieno šaltinio, turėtų būti nurodomas kiekvienos iš jų dydis.
3. Jei garantija yra kelių formų, jos turėtų būti išvardijamos.
4. Skiltyje „Garantijos trukmė“ turi būti nurodyta data, nuo kurios tokia garantija galioja.
5. Skiltyje draudiko (-ų) ir (arba) garanto (-ų) „Adresas“ turi būti nurodoma draudiko (-ų) ir (arba) garanto (-ų) pagrindinė verslo vieta. Jei reikia, nurodoma verslo vieta, kur draudimas ar kita garantija yra sudaryti.

II PRIEDAS

Ištrauka iš tarptautinės jūrų organizacijos teisės komiteto 2006 m. spalio 19 d. priimtų Atėnų konvencijos įgyvendinimo TJO išlygos ir gairių

ATĖNŲ KONVENCIJOS ĮGYVENDINIMO TJO IŠLYGA IR GAIRĖS

Išlyga

1. Atėnų konvencija turėtų būti ratifikuota laikantis išlygos ar tuo tikslu pareiškus deklaraciją:

„[1.1.] Išlyga, daroma ... Vyriausybei ratifikuojant 2002 m. Atėnų konvenciją dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra (Konvencija)

Vežėjų atsakomybės ribojimas ir t.t.

[1.2.] ... Vyriausybė pasilieka teisę riboti atsakomybę pagal Konvencijos 3 straipsnio 1 ir 2 dalis ir prirėikus tai daro keleivio mirties ar sužalojimo, kuriuos sukėlė bet kuris iš TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gairių 2.2 dalyje nurodytų pavojų, atveju iki mažesnės iš toliau nurodytųjų sumų:

— 250 000 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui kiekvienu atskiru atveju,

arba

— 340 mln. atsiskaitymo vienetų iš viso vienam laivui kiekvienu atskiru atveju.

[1.3.] Be to, ... Vyriausybė pasilieka teisę taikyti TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gairių 2.1.1 ir 2.2.2 dalis, *mutatis mutandis*, ir tai daro tokios atsakomybės atvejais.

[1.4.] Vykdomojo vežėjo atsakomybė pagal Konvencijos 4 straipsnį, vežėjui ar vykdomajam vežėjui pavaldžių ir jų įgaliotų asmenų atsakomybė pagal Konvencijos 11 straipsnį ir pagal Konvencijos 12 straipsnį bendra išieškotina suma apribojamos tuo pačiu būdu.

[1.5.] Išlyga ir veiksmai pagal 1.2 dalį bus taikomi nepaisant atsakomybės pagrindo pagal 3 straipsnio 1 ar 2 dalis ir neatsižvelgiant į prieštaraujančias Konvencijos 4 ar 7 straipsnių nuostatas; tačiau ši išlyga ir veiksmai nedaro poveikio 10 ir 13 straipsnių galiojimui.

Privalomas draudimas ir draudikų atsakomybės ribojimas

[1.6.] ... Vyriausybė pasilieka teisę riboti reikalavimą pagal 4a straipsnio 1 dalį turėti draudimą arba kitą finansinę garantiją ir prirėikus tai daro keleivio mirties ar sužalojimo, kuriuos sukėlė bet kuris iš TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gairių 2.2 dalyje nurodytų pavojų, atveju iki mažesnės iš toliau nurodytųjų sumų:

— 250 000 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui kiekvienu atskiru atveju,

arba

— 340 mln. atsiskaitymo vienetų iš viso vienam laivui kiekvienu atskiru atveju.

[1.7.] ... Vyriausybė pasilieka teisę riboti draudiko ar kito finansinę garantiją teikiančio asmens atsakomybę pagal 4a straipsnio 10 dalį ir prirėikus tai daro keleivio mirties ar sužalojimo, kuriuos sukėlė bet kuris iš TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gairių 2.2 dalyje nurodytų pavojų, atveju iki draudimo ar kitos finansinės garantijos, kurią privalo turėti vežėjas pagal šios išlygos 1.6 dalį, sumos didžiausios ribos:

[1.8.] ... Vyriausybė taip pat pasilieka teisę taikyti TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gaires, įskaitant gairių 2.1 ir 2.2 dalyse nurodytas sąlygas, visam pagal Konvenciją privalomam draudimui ir tai daro.

[1.9.] ... Vyriausybė pasilieka teisę taikyti išimtį draudimo ar kitos finansinės garantijos teikėjui pagal 4a straipsnio 1 dalį dėl atsakomybės, kurios jis nepriėmė, ir tai daro.

Sertifikavimas

[1.10.] ... Vyriausybė pasilieka teisę išduoti draudimo liudijimus pagal Konvencijos 4a straipsnio 2 dalį ir tai daro, kad:

- atsižvelgtų į atsakomybės apribojimus ir draudimo reikalavimus, nurodytus 1.2, 1.6, 1.7 ir 1.9 dalyse, ir
- įtrauktų tokius kitus apribojimus, reikalavimus ir išimtis, kurie, jos manymu, yra būtini atsižvelgiant į draudimo rinkos sąlygas liudijimo išdavimo metu.

[1.11.] ... Vyriausybė pasilieka teisę pripažinti kitų valstybių, šios Konvencijos Šalių, pagal panašią išlygą išduotus draudimo liudijimus ir tai daro.

[1.12.] Visi tokie apribojimai, reikalavimai ir išimtys bus aiškiai nurodyti pagal Konvencijos 4a straipsnio 2 dalį išduotame ar patvirtintame liudijime.

Šios išlygos ir TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gairių santykis

[1.13.] Šia išlyga išlaikomomis teisėmis bus pasinaudojama tinkamai atsižvelgiant į TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gaires ar jų pakeitimus, kad būtų užtikrintas vienodumas. Pasiūlymą iš dalies pakeisti TJO Atėnų konvencijos įgyvendinimo gaires, įskaitant apribojimus, patvirtinus Tarptautinės jūrų organizacijos teisės komitetui, tie pakeitimai bus taikomi nuo datos, kurią nustato Komitetas. Tai nepažeidžia tarptautinės teisės normų, susijusių su valstybės teise panaikinti arba iš dalies pakeisti savo išlygą.“

Gairės

2. Atsižvelgiant į dabartinę draudimo rinkos padėtį, valstybės, šios Konvencijos Šalys, turėtų išduoti draudimo liudijimus remdamosi principu, kad vienas draudikas atsako už karo rizikos draudimą, o kitas draudikas – už ne karo rizikos draudimą. Kiekvienas draudikas turėtų atsakyti tik už savo dalį. Turėtų būti taikomos šios taisyklės (nurodytos sąlygos pateiktos A priedėlyje):

2.1. Karo rizikos draudimas ir ne karo rizikos draudimas gali būti taikomas šioms sąlygoms:

2.1.1. Nuostatų sąlyga dėl netaikymo radioaktyviojo užterštumo ir cheminių, biologinių, biocheminių ir elektromagnetinių ginklų atvejais (Nuostatų sąlyga Nr. 370);

2.1.2. Nuostatų sąlyga dėl netaikymo elektroninių išpuolių atveju (Nuostatų sąlyga Nr. 380);

2.1.3. Pagal Konvenciją privalomos finansinės garantijos teikėjo išimtys ir apribojimai, kaip iš dalies pakeista šiomis gairėmis, visų pirma riba – 250 000 atsiskaitymo vienetų vienam keleiviui kiekvienu atskiru atveju;

2.1.4. Nuostata, kad draudimas apima tik atsakomybę, kuriai taikoma Konvencija, kaip iš dalies pakeista šiomis gairėmis; ir

2.1.5. Nuostata, kad pagal šią Konvenciją atlygintinos sumos naudojamos sumažinti vežėjo ir (arba) jo draudiko neapmokėtą įsipareigojimą pagal Konvencijos 4a straipsnį, net jeigu jų neišmoka atitinkami draudikai nuo karo veiksmų rizikos ar draudikai nuo ne karo veiksmų rizikos arba iš šių draudikų nereikalaujama šias sumas išmokėti.

2.2. Karo rizikos draudimas apima atsakomybę (jei yra) už nuostolius, patirtus dėl keleivio mirties ar kūno sužalojimo, kuris įvyko dėl:

- karo, pilietinio karo, revoliucijos, sukilimo, maišto ar dėl jų kilusio pilietinio konflikto ar kariaujančiosios pusės priešiško veiksmo arba prieš ją nukreiptų priešiško veiksmo,
- paėmimo į nelaisvę, pagrobimo, arešto, laisvės suvaržymo ar sulaikymo ir bet kokių jų pasekmių ar bet kokios grėsmės tai įvykdyti,
- paliktų minų, torpedų, bombų ar kitų paliktų karo ginklų,
- teroristų ar kitų asmenų piktybiškų veiksmų arba veiksmų dėl politinių motyvų ir veiksmų, kurių buvo imtasi siekiant užkirsti kelią ar kovoti su tokia rizika,
- konfiskacijos ir ekspropriacijos,

ir kuriems gali būti taikomos šios išimtys, apribojimai ir reikalavimai:

2.2.1. *Sąlyga dėl automatiško nutraukimo ir netaikymo karo atveju*

2.2.2. Tuo atveju, kai atskirų keleivių pateikti ieškiniai bendrai viršija 340 milijonų atsiskaitymo vienetų sumą bendrai vienam laivui atskiru atveju, vežėjas turi teisę taikyti apribojimą savo atsakomybei – 340 milijonų atsiskaitymo vienetų, visada su sąlyga, kad:

- ši suma būtų proporcingai paskirstyta pareiškėjams pagal jų pateiktus ieškinius,
- ši suma gali būti paskirstyta viena ar keliomis dalimis pareiškėjams, kurie yra žinomi paskirstymo metu, ir
- šią sumą paskirstyti gali draudikas arba teismas ar kita kompetentinga institucija, į kurią kreipėsi draudikas, valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, kurioje pradedamas teisminis procesas dėl pagal draudimą pareiktų ieškinių.

2.2.3. Sąlyga dėl 30 dienų pranešimo termino atvejais, kuriems netaikoma 2.2.1 dalis.

2.3. Ne karo rizikos draudimas turėtų apimti visus rizikos atvejus, kuriems taikomas privalomas draudimas, išskyrus 2.2 dalyje išvardytus rizikos atvejus, nepriklausomai nuo to, ar jiems taikomos 2.1 ir 2.2 dalyse nurodytos išimtys, apribojimai ar reikalavimai.

3. Draudimo išpareigojimų rinkinio („mėlynos kortos“; angl. *Blue Cards*) pavyzdys ir draudimo liudijimas, atspindintys šias gaires, pateikiami B priedėlyje.

—————

A PRIEDĖLIS

2.1.1, 2.1.2 ir 2.2.1 gairėse nurodytos sąlygos

Nuostatų sąlyga dėl netaikymo radioaktyviojo užterštumo ir cheminių, biologinių, biocheminių ir elektromagnetinių ginklų atvejais (Sąlyga Nr. 370, 2003/11/10)**Ši sąlyga itin svarbi ir ja panaikinama visos jos neatitinkančios šio draudimo nuostatos**

1. Jokiu būdu šis draudimas neapima atsakomybės nuostolių ir žalos atvejais arba išlaidų, tiesiogiai ar netiesiogiai atsiradusių dėl ar kurioms įtakos turėjo arba kurios kilo dėl:
 - 1.1. Branduolinio kuro ar kitų radioaktyviųjų atliekų ar branduolinio kuro deginimo sukeltos jonizuojančiosios spinduliuotės ar radioaktyviojo užterštumo.
 - 1.2. Radioaktyvių, toksiškų, sprogstamųjų arba kitų pavojingų ar užterštumą sukeliančių branduolinių įrenginių, reaktorių arba kitų branduolinių agregatų ar jų branduolinių komponentų savybių.
 - 1.3. Ginklų ar prietaisų, kuriuose naudojamas atomų ar branduolio dalijimasis ir (arba) sintezė arba kita panaši reakcija arba radioaktyvi energija arba medžiaga.
 - 1.4. Radioaktyvių medžiagų radioaktyvių, toksiškų, sprogstamųjų arba kitų pavojingų ar užterštumą sukeliančių savybių. Šis sąlygos punktas netaikomas radioaktyviems izotopams, išskyrus branduolinį kurą, kai tokie izotopai gaminami, gabenami, saugomi arba naudojami komerciniais, žemės ūkio, medicinos, mokslo ar kitais panašiais tikslais.
 - 1.5. Cheminių, biologinių, biocheminių arba elektromagnetinių ginklų.

Nuostatų sąlyga dėl netaikymo elektroninių išpuolių atveju (Sąlyga Nr. 380, 03/11/10)

1. Išskyrus tik toliau išdėstytos 10 nuostatų sąlygos 2 dalies atveju, jokiu būdu šis draudimas neapima draudimo nuostolių ir žalos atvejais arba išlaidų, tiesiogiai ar netiesiogiai atsiradusių dėl ar kurioms įtakos turėjo arba kurios kilo dėl kompiuterio, kompiuterinės sistemos, programinės įrangos, kenksmingo kodo, kompiuterių viruso arba kompiuterinio proceso ar kitos elektroninės sistemos naudojimo ar veikimo.
2. Jeigu šios nuostatos taikymas yra paremtas veikla, kuri apima karo, pilietinio karo veiksmų, revoliucijos, sukilimo, maišto ar dėl jų kilusio pilietinio konflikto riziką, ar kariaujančiosios pusės priešiškus veiksmus arba prieš ją nukreiptus priešiškus veiksmus arba teroro aktą ar bet kurio asmens veiksmus dėl politinių motyvų, 10 nuostatų sąlygos 1 dalimi nesinaudojama siekiant neįtraukti nuostolių (kurie kitu atveju padengti), atsiradusių dėl kompiuterio, kompiuterinės sistemos ar programinės įrangos ar kitos elektroninės sistemos naudojimo paleidžiant ginklus arba raketas ir (arba) jų taikymo sistemą ir (arba) sprogdinimo mechanizmą.

Sąlyga dėl automatiško nutraukimo ir netaikymo karo atveju

- 1.1. Žalos atlyginimo automatinis nutraukimas

Nepaisant to, ar buvo pranešta apie nutraukimą, visais toliau išvardytais atvejais žalos atlyginimas NUTRAUKIAMAS AUTOMATIŠKAI

- 1.1.1. Jeigu prasideda karas (nepriklausomai nuo to, jis buvo paskelbtas ar ne) tarp bet kurių iš šių valstybių: Jungtinės Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Prancūzijos, Rusijos Federacijos, Kinijos Liaudies Respublikos;
- 1.1.2. Bet kuriam laivui, kuriam žalos atlyginimas yra garantuojamas pagal draudimą, jeigu toks laivas buvo rekvizuotas siekiant jį pasisavinti ar juo pasinaudoti.

- 1.2. Karas tarp penkių galingiausių valstybių

Šis draudimas neapima

- 1.2.1. Draudimo nuostolių ir žalos atvejais arba išlaidų, atsirandančių dėl prasidėjusio karo (nepriklausomai nuo to, buvo jis buvo paskelbtas ar ne) tarp bet kurių iš šių valstybių: Jungtinės Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Prancūzijos, Rusijos Federacijos, Kinijos Liaudies Respublikos;
- 1.2.2. Rekvizicijos pasisavinimo ar pasinaudojimo tikslu.

B PRIEDĖLIS

I. 3 gairėje nurodyti draudimo įsipareigojimų pavyzdžiai (mėlynos kortos)

Karo rizikos draudiko išduota mėlyna korta

Liudijimas, pateiktas kaip draudimo pagal 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 4a straipsnio nuostatas įrodymas.

Laivo pavadinimas:

Laivo TJO numeris:

Registracijos uostas:

Savininko pavardė ar pavadinimas ir adresas:

Patvirtinama, kad pirmiau nurodytam laivui, kol jis priklauso pirmiau nurodytam savininkui, galioja draudimas, atitinkantis 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir bagažo vežimo jūra 4a straipsnio reikalavimus, kuriam taikomos visos išimties ir apribojimai pagal Konvenciją ir 2006 m. spalio mėn. Tarptautinės jūrų organizacijos teisės komiteto priimtas įgyvendinimo gaires numatyti privalomam karo rizikos draudimui, visų pirma šios sąlygos: (Šioje vietoje gali būti įrašytas Konvencijos ir gairių kartu su priedėliais norimas tekstas)

Draudimo laikotarpis nuo: 2007 m. vasario 20 d.

iki: 2008 m. vasario 20 d.

Visada su sąlyga, kad draudikas gali panaikinti šį liudijimą prieš 30 dienų raštu pranešdamas pirmiau nurodytai institucijai po to, kai toliau nurodyto draudiko atsakomybė baigiasi tą dieną, kai pasibaigia pranešime nurodyto laikotarpio galiojimo terminas, tačiau tik po šios dienos įvykusių incidentų atveju.

Data:

Šį liudijimą išdavė:

War Risks, Inc

(Adresas)

.....

Kaip War Risks, Inc. atstovas

Draudiko parašas

Mėlyna korta, išduota draudiko ne nuo karo rizikos

Liudijimas, pateiktas kaip draudimo pagal 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 4a straipsnio nuostatas įrodymas

Laivo pavadinimas:

Laivo TJO numeris:

Registracijos uostas:

Savininko pavardė ar pavadinimas ir adresas:

Patvirtinama, kad pirmiau nurodytam laivui, kol jis priklauso pirmiau nurodytam savininkui, galioja draudimas, atitinkantis 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir bagažo vežimo jūra 4a straipsnio reikalavimus, kuriam taikomos visos išimties ir apribojimai pagal Konvenciją ir 2006 m. spalio mėn. Tarptautinės jūrų organizacijos teisės komiteto priimtas įgyvendinimo gaires numatyti draudikui ne nuo karo rizikos, visų pirma šios sąlygos: (Šioje vietoje gali būti įrašytas Konvencijos ir gairių kartu su priedėliais norimas tekstas)

Draudimo laikotarpis nuo: 2007 m. vasario 20 d.

iki: 2008 m. vasario 20 d.

Visada su sąlyga, kad draudikas gali panaikinti šį liudijimą prieš tris mėnesius raštu pranešdamas pirmiau nurodytai institucijai po to, kai toliau nurodyto draudiko atsakomybė baigiasi tą dieną, kai pasibaigia pranešime nurodyto laikotarpio galiojimo terminas, tačiau tik po šios dienos įvykusių incidentų atveju.

Data:

Šį liudijimą išdavė:

PANDI P&I

(Adresas)

.....

Kaip PANDI P&I atstovas

Draudiko parašas

II. 3 gairėje nurodytas draudimo liudijimo pavyzdys

DRAUDIMO AR KITOS FINANSINĖS GARANTIJOS LIUDIJIMAS DĖL ATSAKOMYBĖS UŽ KELEIVIŲ MIRTĮ IR KŪNO SUŽALOJIMĄ

Išduotas pagal 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir jų bagažo vežimo jūra 4a straipsnio nuostatas

Laivo pavadinimas	Skiriamasis numeris arba šaukinys	Laivo TJO numeris	Registracijos uostas	Vežėjo, kuris faktiškai vykdo vežimą, pavadinimas ir visas pagrindinės verslo vietos adresas

Patvirtinama, kad pirmiau nurodytam laivui galioja draudimas ar kita finansinė garantija, atitinkantys 2002 m. Atėnų konvencijos dėl keleivių ir bagažo vežimo jūra 4a straipsnio reikalavimus.

Garantijos rūšis

Garantijos trukmė

Draudiko (-ų) ir (arba) garanto (-ų) pavadinimas ir adresas

Patvirtinama, kad šis draudimas padalijamas į vieną karo rizikos draudimo dalį ir vieną ne karo rizikos draudimo dalį pagal 2006 m. spalio mėn. Tarptautinės jūrų organizacijos teisės komiteto priimtas įgyvendinimo gaires. Abiems draudimo dalims taikomos pagal Konvenciją ir įgyvendinimo gaires numatytos visos išimties ir apribojimai. Draudikai solidariai neatsako. Draudikai yra šie:

Nuo karo rizikos: *War Risks, Inc.*, (adresas)

Nuo ne karo rizikos: *Pandi P&I*, (adresas)

Šis liudijimas galioja iki

Išduotas ar patvirtintas Vyriausybės

(Visas valstybės pavadinimas)

ARBA

Kai valstybė, šios Konvencijos Šalis, naudojasi 4a straipsnio 3 dalimi, turėtų būti naudojamas šis tekstas:

Šį liudijimą (visas valstybės pavadinimas) Vyriausybės vardu išdavė
(visas institucijos ar organizacijos pavadinimas)

.....
(Vieta) (Data)

.....
(Liudijimą išdavusio ar patvirtinusio pareigūno
parašas ir pareigos)

Paiškinimas:

1. Jei pageidaujama, prie valstybės pavadinimo gali būti pridedama nuoroda į šalies, kurioje liudijimas yra išduotas, kompetentingą valdžios instituciją.
2. Jei bendrą garantijos sumą sudaro garantijos ne iš vieno šaltinio, turėtų būti nurodomas kiekvienos iš jų dydis.
3. Jei garantija yra kelių formų, jos turėtų būti išvardijamos.
4. Skiltyje „Garantijos trukmė“ turi būti nurodyta data, nuo kurios tokia garantija galioja.
5. Skiltyje draudiko (-ų) ir (arba) garanto (-ų) „Adresas“ turi būti nurodoma draudiko (-ų) ir (arba) garanto (-ų) pagrindinė verslo vieta. Jei reikia, nurodoma verslo vieta, kur draudimas ar kita garantija yra sudaryti.
